

Nota de premsa

Part de la moda espanyola es fabrica a Tànger sota condicions d'exploració

La Campanya Roba Neta i SETEM presenten la recerca 'La moda espanyola a Tànger: treball i supervivència de les obreres de la confecció'

12 de gener de 2012 – La Campanya Roba Neta, coordinada a nivell estatal per SETEM, ha presentat la investigació “**La moda espanyola a Tànger: treball i supervivència de les obreres de la confecció**” que analitza les condicions de vida i treball precàries que pateixen les treballadores en tallers tèxtils de Tànger que són proveïdors de grans marques internacionals. La investigació s’ha realitzat a partir de les vivències de 118 obreres, amb la col·laboració de l’Associació Attawassol.

L’informe descobreix les dures condicions de les obreres de confecció marroquines: **excés d’hores de treball, baixos salaris, abusos verbals i físics, arbitrarietat en la contractació i l’acomiadament, mesures disciplinàries desproporcionades i obstacles a l’acció sindical**. Les hores extres són obligatòries i no se solen remunerar. Perllonguen la jornada fins a les **12 hores diàries**, sis dies a la setmana per salaris que no superen els **200 euros mensuals**, i que, de vegades, estan per sota dels 100 eur/mes. Les treballadores més joves, sovint menors de 16 anys, són considerades aprenents i se les fa treballar sense contracte les mateixes hores que la resta, però cobrant 0,36 € / hora, tres vegades menys que les seves companyes.

Al Marroc, hi ha una forta presència de tallers proveïdors d’**Inditex (Zara, Bershka, Pull & Bear, Stradivarius, Oysho, Massimo Dutti)**. La majoria de les obreres entrevistades que treballen confeccionant la roba d’aquestes marques manifesten que no es respecta el límit d’hores, arribant fins a 65 hores setmanals i, encara que en general el salari arriba al salari mínim interprofessional garantit (SMIG) del Marroc, tot just 178,72 euros mensuals, segueixen vivint en situació de pobresa.

Molts dels tallers proveïdors d’Inditex treballen també per a **Mango**. Les obreres de les fàbriques proveïdores de Mango també revelen que en els seus centres de treball no es respecta el límit d’hores, realitzant fins a 65 hores setmanals. La memòria anual de Mango del 2010 ja advertia que els seus auditoris havien detectat situacions no acceptables en alguns proveïdors de Tànger i que s’havia establert un termini de sis mesos per a la correcció d’aquestes problemàtiques.

També s’han recollit testimonis de treballadores de tallers proveïdors de **Mayoral, El Corte Inglés i Dolce & Gabbana** amb condicions laborals semblants.

La deslocalització de la confecció en països com el Marroc ha permès ampliar els beneficis de les grans marques tèxtils. Segons l’autor de l’informe, Albert Sales, “**Aquestes empreses tenen a la seva mà la capacitat, tant de generar situacions d’exploració laboral, com d’evitar**”. Moltes han assumit codis de conducta i compromisos però, tot i les mesures de Responsabilitat Social Empresarial, moltes treballadores marroquines segueixen vivint situacions de pobresa alhora que compleixen amb una jornada laboral extremadament llarga.

Els codis de conducta laborals adoptats per les empreses de moda recullen l’obligatorietat de passar auditories en els tallers. Però les metodologies d’auditoria són molt diverses i en moltes ocasions no s’arriben a identificar els problemes laborals reals. Això passa perquè quan hi ha auditoria, les fàbriques realitzen canvis temporals com donar d’alta a treballadores en la seguretat social, incrementar la salubritat en l’espai de treball, complir els horaris laborals, acomiadar a les treballadores sense contracte i amagar a les treballadores menors.

Una treballadora d’una fàbrica proveïdora d’una gran empresa tèxtil assegurava que “**quan apareixen auditors per sorpresa, els supervisors amaguen a les treballadores menors al terrat o en caixes de roba buides**”.

Què poden fer les grans marques?

Si volen ser realment responsables amb l’impacte social de la seva activitat econòmica han d’adoptar pràctiques de màxima transparència. Una de les més rellevants seria publicar la seva llista de proveïdors i compartir-la amb ONGs, sindicats i col·lectius locals de treballadors/es, per poder contrastar les denúncies

sorgides d'aquesta i altres investigacions i iniciar processos de millora. En aquest sentit, la Campanya Roba Neta celebra que Mango ja comparteixi anualment la seva llista de proveïdors amb alguns actors socials, el que permetrà analitzar els resultats d'aquesta investigació conjuntament i emprendre accions per esmenar aquests problemes amb la participació de representants de les treballadores.

Davant les llacunes dels processos d'auditoria, la Campanya Roba Neta convida a les marques a incorporar-se a iniciatives multistakeholder com la Fair Wear Foundation, que inclouen en els processos de millora de les condicions laborals de la perspectiva de les persones treballadores i les seves organitzacions.

La Campanya Roba Neta recorda que aquesta investigació es centra al Marroc però que les situacions que es descriuen són malauradament freqüents en molts altres països.

La **Campanya Roba Neta** és una xarxa internacional d'ONG, sindicats i organitzacions de persones consumidores, coordinada per SETEM a l'Estat espanyol, que treballa per millorar les condicions de les treballadores i els treballadors de la indústria global de la confecció.

SETEM: Som una ONGD de solidaritat internacional que centra el seu treball independent en conscienciar a la nostra societat de les desigualtats Nord-Sud, denunciar les seves causes i promoure transformacions socials, individuals i col·lectives, per aconseguir un món més just i solidari.

Informe complet en PDF descarregar [aquí](#)

**Per a més informació
i entrevistes als autors de la investigació:**

Marta Solano – msolano@setem.org

Albert Sales – asales@setem.org

Campanya Roba Neta
SETEM Catalunya
T +34 93 441 53 35

www.setem.cat
www.robaneta.wordpress.com